

Petr Miller

Petr Miller se narodil 27. července roku 1941 v Podolí. Jeho matka tragicky zemřela krátce po porodu kvůli karcinogennímu ozáření. Petrův otec, vytížený architekt, neměl čas ani síly se o syna starat, takže ho svěřil do péče zdravotní sestry Jiřiny Kubišové. Jeho vychovatelka měla být nasazena jako výpomoc do Německa, takže aby mohla s dítětem zůstat, vzala si Millerova otce.

S nástupem do školy se Petr Miller přihlásil do místního hokejového družstva, samotné učení ho moc nebavilo. Na Štědrý den téhož roku se dozvěděl, že se jeho tatínek otrávil kyslíčikem uhelnatým ve Francii. Později se jeho nevlastní matka znovu provdala. Otčím neměl Millera v oblibě a využil první příležitosti a poslal ho na internátní střední školu, kde se Petr vyučil se kovářem.

Po dostudování fáral v pohraničním dole Nosek, kde se stal obětí velkého neštěstí. Hluboko v šachtě vznikl požár a při hoření začal unikat oxid uhelnatý. Přestože to značně snížilo jeho šance na přežití, vzal Petr na záda ještě dalšího horníka. Donesl ho téměř k východu z dolu, pak zkolaboval. Petr Miller se probudil v kladenské nemocnici pouze s lehkou otravou, stejné štěstí nemělo dalších dvacet mužů.

Později pracoval jako kovář v ČKD. V roce 1968 Miller a ostatní dělníci spustili velké akce proti Rusům. Tiskli letáky a rozvázeli je po městě, což bylo velmi riskantní. Při práci studoval VŠE, takže ho z ní v době normalizace vyhodili. Od té doby se věnoval pouze práci a do politiky se už míchat nehodlal.

Petr nebyl osobně přítomen v pátek 17. listopadu na Národní třídě, avšak rozlítla ho nadbytečná policejní brutalita vůči studentům a rozhodl se něco podniknout. S kolegy založili Stávkové výbory, apolitickou organizaci prahnoucí po změně. Chtěli podniknout velký manifestační průvod a zorganizovat generální stávkou. Rozhodli se koordinovat s Občanským fórem a o svých plánech je zpravit. Petr Miller byl bezdětný, takže úloha zkontaktovat Havla padla na něj.

Schody do sídla OF na Václavském náměstí byly zablokovány davem lidí a Miller si myslel, že se dovnitř nikdy nedostane. Najednou na něj zavolala z balkónu postarší paní, teta jeho kamaráda, kterému v roce 1968 pomohl utéct z ČSSR. Díky ní si dojednal na další den schůzku. Ve středu se vydal do Laterny Magiky, kde v kuřárně našel Václava Havla. Miller se přihlásil jako jeden z organizátorů velkého průvodu a jali se dohadovat. Bohužel se z organizačních důvodů nevyvedl, ale účast byla strhující. Ještě večer se Stávkové výbory sešly a lidé usilovně svázeli plakáty na druhý pokus další den.

V pátek měl za úkol Petr odevzdat petici do budovy Rudého práva. S dalšími protestanty se probojovali dovnitř a úspěšně ji donesli. Pak už šlo jen o průvod. Proud lidí se na Florenci rozlil do ulic Jindřišská a Na Poříčí a zase se spojil na Václavském náměstí. Politické gesto se povedlo.

Petr Miller byl zařazen do týmu Havla a vystupoval například v neděli na Letné. 27. listopadu proběhla i ona dlouho plánovaná generální stávkou. Nyní už jen zbývalo se domluvit s totalitáři a začít vyjednávat.

O několik dní později byli zástupci Občanského fóra pozváni na úřad vlády. Všichni byli při jednání napjatí, komunistický premiér Ladislav Adamec to nevydržel a začal křičet. Po jeho uklidnění se Václav Havel chopil příležitosti a vyhlásil přestávku. Zatáhl „zástupce dělníků“ Millera na záchod, kde domlouvali, co dál. Millera napadlo, že oznámí Adamcovi, ať podá demisi. Vydařilo se to a novým předsedou vlády se stal demokrat Marián Čalfa.

10. prosince 1989 byl Petr Miller slavnostně jmenován ministrem práce a sociálních věcí Československé federativní republiky.